

den virksomhed, som hr. Kalnæs har nævnt nogle gange, ikke en konkret virksomhed, men størrelsesordenen, så bliver der formentlig en momsafregningsperiode på 1 måned, vil jeg tro. Det betyder så også, at der, hvor momsen tidligere havde en længere frist, inden man fik den tilbage, hvis der var store betalinger, kommer man nu ind med månedlige i stedet for halvårslige afregningsperioder. Så den har altså en betydning, ikke på energifgifterne, men på momsdelen, der knytter sig til energifgifterne.

Så vil jeg endelig som min sidste bemærkning sige, at vi har den lidt omvendte situation her, som jeg oplever det. Normalt stiller Folketinget spørgsmål til ministeren, som selvfølgelig ved hjælp af sine gode embedsfolk har i opdrag at give så gode og så ordentlige svar som overhovedet muligt. Jeg mener faktisk, at den situation, som den her debat har efterladt – det håber jeg at hr. Kalnæs er enig i – er, at bevisbyrden i forhold til at sandsynliggøre og dokumentere den her problemstilling ligger på hr. Kalnæs.

Der er i bemærkningerne nævnt to konkrete virksomheder, som har skiftet. Jeg har en forhåbning om, at hr. Kalnæs vil være i stand til at frembringe alle oplysninger. Det er jo ikke altid det ringeste at have eksempler fra det virkelige liv i stedet for nogle, der opfindes ved skrivebordet.

Og lad mig sige det sådan, at en dokumentation fra hr. Kalnæs af, at det er på grund af afgifterne, at disse virksomheder har følt sig nødsaget til at skifte, vil gøre et stort indtryk på mig.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Som jeg sagde i mit første indlæg, så er vi altså fra Venstres side indstillet på her at nå et resultat til gavn for gartnerierhvervets konkurrenceevne og beskæftigelse. Vi er lidt mindre interesseret i at polemisere over de her forhold, som i deres substans jo er ganske alvorlige.

Men skatteministeren lægger jo altså snægtelig op til det. Jeg tror, det ligger til hans natur. Det er jo også en del af livet her i huset, og ikke unaturligt for en minister og en politiker. Så jeg bliver nødt til at replicere på et par af skatteministerens bemærkninger.

Jeg vil godt sige, at vi er helt klar over, at det på mange måder går godt for erhvervslivet. Vi glæder os over mange gode nøgletal i erhvervslivet. Jeg sagde ikke, at regeringen ikke levede

op til forskellige ting, men jeg sagde: Her er muligheden for at leve op til målsætningerne om, at det skal gå godt i erhvervslivet og helst endnu bedre ved at tage et ansvar for problemstillingen i gartnerierhvervet og støtte beslutningsforslaget her.

Så vil jeg blot stilfærdigt sige til ministeren: Hvordan er det, det går med markedsandelene på de nære eksportmarkeder? De er jo faldende. Der var lidt for meget i det her, som mindede om den gamle vise: fru kammerherreinde, her går det godt, her går det godt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jamen det er vanskeligt. Jeg tror også, der er nogle forskelle i ganske almindelig opfattelse af ret og rimelighed og livssyn i den diskussion, vi ofte har på de her områder. Det tror jeg faktisk der er.

Virksomheder, der anvender fjernvarme som procesvarme, får mulighed for at lade sig registrere som nettoafregnere i Told og Skat, tilsvarende det princip, der kendes fra andre virksomheder. Eller hvis man er bange for skillingerne, fordi de er trængt de her – betaler de nu? – kan man lade deres fjernvarmeselskab gå ind og være nettoafregnere og lave den aftale, så man er sikker på, at man har skillingerne i skuffen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvorfor man lægger op til at sige, at vi sådan har været udstrakt flinke ved det her erhverv? Men det her erhverv er jo i vanskeligheder, det her erhverv er trængt, det formindskes. Der vælter, som hr. Kim Behnke sagde, varer ind over grænserne i stigende antal. Hvad er årsagen til, at man ikke vil det her? For det er jo altså noget, de skal lægge ud, som egentlig er dem uvedkommende på sin vis, og det betyder altså, at de har de her økonomiske vanskeligheder.

Jeg kan ikke rigtig forstå ministeren. Jeg ved ikke, hvad det er, der gør det. Det virker nogle gange næsten som forfængelighed, når man skal have mistænkeliggjort det her.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes nu ikke helt, hr. Kalnæs opfattede min replik i den ånd, den var givet. Det var bestemt ikke uvenligt ment, og jeg har heller ikke et synspunkt om, at jeg er specielt bekymret for skillingerne. Det er sådan set ikke så meget det,